

-pe art. 171 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

-pe art. 172 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

-pe art. 171 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

-pe art. 172 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

-pe art. 171 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

-pe art. 179 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Viznovici Vasile pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Viznovici Vasile, în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 5 398 (cinci mii trei sute nouăzeci și opt) lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată XXXXXX prin intermediul reprezentantului Nani Ana privind încasarea prejudiciului moral s-a admis parțial.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Viznovici Vasile, în beneficiul părții vătămată XXXXXX prejudiciul moral în sumă de 50 000 (cinczeci mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Viznovici Vasile aproximativ la sfârșitul verii anului 2016, aflându-se la domiciliul său din sat. XXXXX, având intenția satisfacerii poftei sexuale în formă perversă cu cet. XXXXX, prin constrângere fizică și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, intenționat cu forța a împins-o pe ultima în casă, unde și-a satisfăcut pofta sexuală în forme perverse.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 172 alin. (1) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.*

Tot el, aproximativ la sfârșitul verii anului 2016, în timpul săvârșirii acțiunilor cu caracter pervers, aflându-se în același loc, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă obișnuită, timp în care atât el cât și victima XXXXX se aflau dezbrăcați de haine, profitând de imposibilitatea ultimei de a se apăra și de a-și exprima voința, contrar voinței ultimei a întreținut raport sexual forțat.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.*

Tot el, în perioada anilor 2016-2018, aflându-se într-o livadă din extravilanul sat. XXXXX, unde sub pretextul de a culege mere, s-a deplasat împreună cu XXXXX cu automobilul personal de model „VAZ”, având intenția satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă cu ultima, prin constrângere fizică și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, intenționat cu forța a împins-o pe ultima pe bancheta din spate a automobilului său de model „VAZ”, cu nr/î XXXXXX, unde forțat și-a satisfăcut pofta sexuală în forme perverse.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 172 alin. (1) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.*

Tot el, în perioada anilor 2016-2018, în timpul săvârșirii acțiunilor cu caracter pervers, aflându-se în același loc, având scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă obișnuită, intenționat amenințând-o cu omorul pe XXXXX, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, contrar voinței ultimei a întreținut raport sexual forțat.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.*

Tot el, în perioada anilor 2016-2018, aflându-se în extravilanul sat. XXXXX, unde s-a deplasat sub pretextul de a culege poamă împreună cu XXXXX cu automobilul său personal de model „VAZ”, nr/î XXXXX, având intenția satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă cu cet. XXXXX, prin constrângere fizică și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, intenționat a împins-o pe ultima pe bancheta din spate a automobilului, unde cu forța și-a satisfăcut pofta sexuală în forme perverse.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 172 alin. (1) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.*

Tot el, în perioada anilor 2016-2018, în timpul săvârșirii acțiunilor cu caracter pervers, aflându-se în același loc, având scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă obișnuită, în timp ce atât el cât și victima aflându-se dezbrăcați de haine, profitând

de imposibilitatea cet. XXXXX de a se apăra și de a-și exprima voința, contrar voinței ultimei a întreținut raport sexual forțat.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.*

Tot el, în perioada anilor 2016-2018, aflându-se la domiciliul său din sat. XXXXX, împreună cu XXXXX, având intenția satisfacerii poftei sexuale în formă perversă cu cet. XXXXX, prin constrângere fizică și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, intenționat a dezbrăcat-o pe ultima de haine și a împins-o pe ultima pe patul din casă, unde și-a satisfăcut pofta sexuală în forme perverse.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 172 alin. (1) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.*

Tot el, în perioada anilor 2016-2018, în timpul săvârșirii acțiunilor cu caracter pervers, aflându-se în același loc, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă obișnuită, în timp ce atât el cât și victima aflându-se dezbrăcați de haine, profitând de imposibilitatea cet. XXXXX de a se apăra și de a-și exprima voința, contrar voinței ultimei a întreținut raport sexual forțat.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.*

Tot el, în toamna anului 2018, aflându-se la domiciliul cet. XXXXX din sat. XXXXX, având intenția satisfacerii poftei sexuale în formă perversă cu cet. XXXXX, prin constrângere fizică și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, intenționat a dezbrăcat-o pe ultima de haine și a împins-o pe ultima pe patul din casă, unde și-a satisfăcut pofta sexuală în forme perverse.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 172 alin. (1) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.*

Tot el, în toamna anului 2018, în timpul săvârșirii acțiunilor cu caracter pervers, aflându-se în același loc, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă obișnuită, în timp ce atât el cât și victima aflându-se dezbrăcați de haine, profitând de imposibilitatea cet. XXXXX de a se apăra și de a-și exprima voința, contrar voinței ultimei a întreținut raport sexual forțat. În consecință, conform raportului de

expertiză judiciară nr. 201902P0823 din 19.03.2019 la examinarea medico-legală a cet. XXXXX s-a constatat prezența rupturilor himenale vechi. Totodată conform datelor documentelor medicale la cet. XXXXX a fost constatată sarcină fiziologică monofetală cu termen de 20 săptămâni în evoluție.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoane, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.*

Tot el, la data de 11.09.2019 aproximativ la orele 19:30, urmărind scopul pătrunderii ilegale în domiciliu, fără consimțământul proprietarului și contrar voinței acesteia, intenționat sărind gardul gospodăriei cet. XXXXX situat în r-nul XXXXX, a pătruns în gospodăria ultimei, unde folosindu-se de faptul că proprietara casei se afla în ogradă, s-a apropiat de cet. XXXXX căreia i-a reproșat din ce motiv l-a denunțat la organele de drept, iar la solicitarea ultimei de a părăsi domiciliul său, refuza categoric de a-l părăsi.

Acțiunile lui Viznovici Vasile au fost calificate de procuror în temeiul art. 179 alin. (1) Cod penal - *violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Tăbîrță Vitalie în numele inculpatului Viznovici Vasile prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești n-au fost stabilite careva probe, care ar dovedi vinovăția lui Viznovici Vasile în săvârșirea infracțiunilor incriminate;

- sentința de condamnare este bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate XXXXX care în instanța de judecată a făcut declarații contradictorii, și anume, inițial a declarat că, Viznovici Vasile a violat-o numai odată în mașină, la vie și la ea acasă nu s-a întâmplat nimic, Viznovici Vasile nu a sărit poarta niciodată;

- după anunțarea unei întreruperi suspecte a ședinței de judecată la ședința următoarea XXXXX. subit și-a „amintit” despre mai multe cazuri de abuz sexuale din partea lui Viznovici Vasile indicând și un caz, care ar fi avut loc când au fost împreună la strâns fasole în satul soției lui Viznovici Vasile - XXXXX în timp ce concubina lui Viznovici Vasile - Sultan E. locuiește în XXXXXX. Și-a mai „amintit” că Viznovici Vasile a sărit gardul le ea acasă;

- este evident că, declarațiile ulterioare XXXXX le-a făcut sub influența și indicațiile surorii sale Cavcaliuc Nina, care a și sesizat poliția despre faptul că,

XXXXX. este însărcinată. În declarațiile sale Cavcaliuc N. a menționat că, sora sa i-a spus că Viznovici V. a sărit poarta, în timp ce XXXXX a declarat, că el a sărit gardul. Tot în declarațiile din 13.03.2019 (f.d. 13) Cavcaliuc Nina emite „verdictul” spunând că, sora sa este bolnavă și benevol raport sexual nu putea avea loc. Totodată, a menționat că, sora XXXXX este adecvată, pleacă la magazin, farmacie și face cumpărături;

- inculpatul Viznovici Vasile a declarat în instanța de judecată că a întreținut relații sexuale normale cu XXXXX de 2 ori în anul 2016 și 2018. Totul a avut loc benevol și la propunerea lui XXXXX. care spunea că îl iubește. XXXXX îi propunea să rămână la ea să doarmă, dar el refuza. La fel, Viznovici Vasile a declarat că, nu cunoștea despre faptul că, XXXXX este bolnavă, ea avea un comportament adecvat, vorbea coerent;

- conform raportului de expertiză medico-legală din 02.10.2019 leziuni corporale la XXXXXX. n-au fost depistate (f.d. 144-146, vol. I);

- conform raportului de expertiză judiciară psihiatrică din 30.05.2019 s-a constatat că la moment XXXXX nu suferă de maladie ce necesită tratament. În momentul abuzului sexual XXXXXX, conform stării psihice, înțelegea caracterul acțiunilor asupra sa; nu este de competența experților psihiatri răspunsul la întrebarea „își poate manifesta XXXXX voința de a participa la raporturi sexuale ori refuza de ele”.

3.1. Nefiind de acord cu sentința, avocata Nani Ana în numele părții vătămate și civile XXXXXX a declarat apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Viznovici Vasile a-i stabili o pedeapsă mai aspră; încasarea de la inculpatul în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral suportat în sumă de 250 000 lei.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- la caz, instanța de judecată i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă reieșind din gravitatea infracțiunilor săvârșite. Instanța de judecată, în mod eronat a aplicat o pedeapsă prea mică, luând în considerare circumstanțele săvârșirii infracțiunii, comportamentul inculpatului față de partea vătămată, inclusiv comportamentul acestuia pe tot parcursul instrumentării și examinării cauzei penale, acesta nu va resimți real pedeapsa, în consecință scopul pedepsei aplicate nu se va materializa;

- la caz, este de menționat că, inculpatul prin declarațiile depuse și-a negat vinovăția, dând declarații privind nevinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate;

- un alt aspect, omis de către instanța de fond la stabilirea pedepsei este și circumstanțele săvârșirii faptelor infracționale. Inculpatul a profitat de starea psihică a părții vătămate. Conform raportului de expertiză judiciară din 30 mai 2019 „*partea vătămată suferă de insuficiență intelectuală și mnestică severă*”, or, reieșind din dezvoltarea sa intelectuală, autocontrol, partea vătămată nici nu putea să opună rezistență acțiunilor abuzatorului;

- nu este oportun și echitabil ca instanța de judecată să aplice pedeapsa pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate pe un termen de 5 ani;

- în atare condiții, inculpatul nu va fi reeducat și nu se va materializa scopul legii penale;

- prin sentința adoptată instanța de fond de asemenea a admis acțiunea civilă înaintată și a dispus încasarea parțială a sumei prejudiciului material suportat în mărime de 50 000 lei, sumă disproporționat de mică reieșind din suferințele fizice și psihice suportate de către partea vătămată urmare a actelor infracționale comise asupra sa;

- potrivit cererii înaintate a fost solicitată suma de 250 000 (două sute cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral suportat. Cuantumul sumei solicitate a reieșit din gravitatea suferințelor fizice și psihice suportate de către partea vătămată, traumele fizice și psihice suferite, sechelele posttraumatice care afectează negativ participarea părții vătămate la viața socială comparativ cu situația ei anterioară vătămărilor produse prin fapta ilicită a inculpatului;

- reclamantei i s-a adus un stres profund, asupra celor mai fundamentale drepturi ale omului, cum este dreptul la integritatea fizică a persoanei și libertatea sexuală, drept care este expres garantat de Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului;

- mai mult, în urma abuzului sexual comis și conform datelor medicale la cet. XXXXX a fost constatată sarcină fiziologică monofetală cu termen de 20 săptămâni în evoluție, iar conform raportului de expertiză judiciară din 04.04.20219 „*prin cercetarea efectuată a probelor de sânge în limita sistemelor enumerate paternitatea cet. Viznovici Vasile, referitor la fătul (avortusului) de la pacienta XXXXXX, nu se exclude*”;

- din cauza stării de sănătate a reclamantei XXXXXX, și ca rezultat a deciziei comisiei medicale, sarcina a fost întreruptă. Toate aceste evenimente au provocat un stres profund părții vătămate, stres care se resimte și până la momentul actual, apelanta având o frică enormă pentru viața și integritatea sa;

- dat fiind faptul că, inculpatul prin acțiunile lui a călcat în picioare, integritatea fizică și psihică a părții vătămate, au încălcat libertatea și inviolabilitatea sexuală a

părții vătămate, acesta urmează să suporte și o răspundere civilă, care va redresa victimei suferințele sale fizice, cât și psihice, iar suma de 50 000 (cinci zeci mii) lei dispusă a fi încasată de către instanța de fond este mult prea infimă și nu acordă o satisfacție echitabilă victimei pentru suferințele fizice și psihice suportate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2022, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Viznovici Vasile XXXXX recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal se liberează de pedeapsă penală în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite a i se stabili lui Viznovici Vasile XXXXX pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de avocata Nani Ana în interesele părții vătămate și civile XXXXX împotriva lui Viznovici Vasile privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 250 000 (două sute cincizeci mii) lei, se admite parțial.

Se încasează din contul inculpatului Viznovici Vasile XXXXX în beneficiul lui XXXXX suma de 100 000 (una sută mie) lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, pretențiile civile se resping, ca fiind neîntemeiate.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Viznovici Vasile încadrarea juridică corespunzătoare, și anume: art. 172 alin. (1) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința*; art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința*; art. 172 alin. (1) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința*; art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința*; art.

172 alin. (1) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința*; art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința*; art. 172 alin. (1) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința*; art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința*; art. 172 alin. (1) Cod penal - *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința*; art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința*; art. 179 alin. (1) Cod penal - *violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliu unei persoane fără consimțământul acesteia*.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat cu certitudine că vina inculpatului Viznovici Vasile în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1) (5 episoade), art. 172 alin. (1) (5 episoade), 179 alin. (1) Cod penal se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, și anume, prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Potrivit textului de apel declarat de avocatul Tăbîrță Vitalie în numele inculpatului Viznovici Vasile împotriva sentinței instanței de fond, rezultă că partea apărării pledează pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Viznovici Vasile.

Raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a stabilit că argumentele invocate de avocatul Tăbîrță Vitalie în numele inculpatului Viznovici Vasile nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care a respins ca nefondată solicitarea părții apărării privind pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Viznovici Vasile.

În contextul aprecierii argumentelor de apel invocate de avocatul Tăbîrță Vitalie în numele inculpatului Viznovici Vasile, instanța de apel a menționat că obiectul juridic generic al infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1) și 172 alin. (1) Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la viața sexuală a persoanei.

Obiectul juridic special al infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1) și 172 alin. (1) Cod penal îl constituie relațiile sociale privitoare la anumite valori sociale specifice ce derivă din viața sexuală a persoanei. Aceste valori sociale specifice sunt: *libertatea sexuală și inviolabilitatea sexuală*.

Obiectul material al infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1) și 172 alin. (1) Cod penal constă în corpul persoanei.

Victima în cazul de față este persoana care a împlinit vârsta de 18 ani, potrivit informației anexate la cauza penală (f.d 16) XXXXX este născută la XXXXX, deci are vârsta de 35-37 ani.

În planul laturii obiective, infracțiunile privind viața sexuală se comit numai prin acțiuni. Aceste acțiuni presupun un raport sexual, ori o activitate complementară contactului sexual. Alături de aceste acțiuni care au un caracter principal pot subzista acțiuni adiacente, constând în constrângere explicită sau implicită, folosită ca procedeu de atingere adusă obiectului juridic secundar al infracțiunilor analizate.

Instanța de apel a indicat că faptele inculpatului Viznovici Vasile sunt confirmate prin probele administrate pe caz și cercetate în ședința de judecată, și anume prin: *declarațiile părții vătămate XXXXX, care fiind audiată în ședința de judecată, a indicat direct că inculpatul Viznovici Vasile a abuzat-o de mai multe ori, a fost abuzată, fără voia sa.*

În acest sens, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate, care a relatat în detaliu acțiunile inculpatului și concordă cu declarațiile martorilor Stavila Ana, Plăcintă Elena și Malîi Natalia, căruia partea vătămată le-a relatat cele întâmplate.

Totodată, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată martorul Grosu Ana a relatat că este fiica inculpatului și că acesta i-a relatat că a întreținut relații sexuale cu partea vătămată.

În apărarea sa, inculpatul Viznovici Vasile a declarat că nu recunoaște vinovăția și că relațiile întreținute cu XXXXX au fost benevole și că ea singură a dorit aceasta.

Însă, poziția de apărare a inculpatului Viznovici Vasile nu poate fi reținută ca fiind pertinentă și concludentă, or, din materialele cauzei penale rezultă că, partea vătămată XXXXX este cu grad de dizabilitate din copilărie, deoarece suferă de insuficiență intelectual-mnezică „*Retardare mentală severă*” și respectiv inculpatul Viznovici Vasile a profitat de incapacitatea acesteia de a-și exprima voința, săvârșind asupra acesteia raporturi sexuale.

Sub aspectul laturii subiective, instanța de apel a menționat că toate infracțiunile privind viața sexuală se săvârșesc numai cu intenție.

Subiectul infracțiunii îndeplinește condițiile generale, adică este o persoană fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 18 ani.

Cu referire la declarațiile inculpatului Viznovici Vasile precum că el nu a fost în gospodăria lui XXXXX, fără consimțământul acesteia și nu a sărit gardul, instanța de apel le-a apreciat critic, ca o poziție de apărare a acestuia luată cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă și care nu poate constitui un motiv de adoptare a unei sentințe de achitare în privința acestuia, odată ce acesta vine în contradicție cu declarațiile părții vătămate XXXXX care a menționat că, anume Viznovici Vasile este persoana care a fost la ea în domiciliu și a sărit gardul.

În acest context, instanța de apel a conchis că nu poate fi reținută și urmează a fi apreciată critic poziția și afirmațiile inculpatului Viznovici Vasile precum că nu ar fi pătruns în domiciliul cet. XXXXX situat în XXXXXX, deoarece vin în contradicție cu probele prezentate și cercetate în ședința de judecată, și anume, declarațiile părții vătămate XXXXX, unde aceasta indică direct la Viznovici Vasile.

Pe de altă parte, instanța de apel nu a stabilit niciun temei de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate XXXXX, or, nu au fost stabilite careva motive din partea acesteia de a-i cauza în mod intenționat careva neplăceri inculpatului Viznovici Vasile, inclusiv prin acuzarea acestuia de comiterea a unei alte infracțiuni.

Astfel, din examinarea probelor directe și indirecte cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acest material probatoriu prezintă o situație clară și fără de dubii demonstrează că Viznovici Vasile a comis infracțiunile ce i se impută.

Instanța de apel a respins solicitarea părții apărării referitor la pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Viznovici Vasile ca fiind nefondată, or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunilor incriminate nu poate servi temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acestuia în comiterea infracțiunilor imputate, iar cele invocate de inculpat sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de judecată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Cu referire la apelul declarat de avocata Nani Ana în numele părții vătămate și civile XXXXX împotriva sentinței, instanța de apel a reținut că partea vătămată a contestat sentința în partea individualizării pedepsei penale, solicitând în acest sens, aplicarea inculpatului Viznovici Vasile a unei pedepse mai aspre.

Instanța de apel verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Viznovici Vasile a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, inculpatul Viznovici Vasile nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, nu este angajat în câmpul muncii, la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află. În conformitate cu art. 76, 77 Cod penal careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite. Conform art. 16 alin. (2), (3) Cod penal, infracțiunile imputate lui Viznovici Vasile - art. 171 alin. (1) și art. 172 alin. (1) Cod penal, sunt infracțiuni „mai puțin grave” care se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 5 de ani, art. 179 alin. (1) Cod penal este o infracțiune „ușoară” care se pedepsește cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

În această ordine de idei, instanța de apel pornind de la ideea că, pedeapsa penală trebuie să asigure restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, a menținut soluția adoptată de către instanța de fond de a aplica inculpatului Viznovici Vasile recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 172 alin. (1), 171 alin. (1), 172 alin. (1), 171 alin. (1), 172 alin. (1), 171 alin. (1), 172 alin. (1), 171 alin. (1), 172 alin. (1), 171 alin. (1) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru fiecare infracțiune, or, careva circumstanțe în baza cărora instanța de apel să dispună agravarea pedepsei penale nu au fost constatate.

De asemenea, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Viznovici Vasile întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea se califică ca fiind „ușoară”.

În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, (1) *Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.*

Instanța de apel a reținut că, faptele prejudiciabile prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal au avut loc la data de 11.09.2019. În conformitate cu prevederile art. 60

alin. (1) lit. a) Cod penal, termenul de prescripție a început să curgă din ziua săvârșirii infracțiunii - 11.09.2019 și care are termenul de expirare la data de 11.09.2021.

Totodată, din materialele cauzei penale rezultă că termenul de prescripție nu a fost întrerupt, la caz, nu a fost constatat că inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care, conform Codului penal, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, la fel, termenul de prescripție nu a fost suspendat, inculpatul nu s-a sustras de la urmărirea penală sau de la judecată, iar în consecință, se atestă că la data judecării apelului - 16 februarie 2022, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a expirat.

Astfel, inculpatul Viznovici Vasile recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal urmează a fi liberat de pedeapsa penală în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Cu referire la prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite, instanța de apel a stabilit inculpatului Viznovici Vasile pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a indicat că prin apelul declarat de avocata Nani Ana în numele părții vătămate și civile XXXXX sentința instanței de fond a fost contestată și în latura civilă, în acest sens, s-a solicitat încasarea de la inculpatul Viznovici Vasile în beneficiul părții vătămate XXXXX prejudiciul moral suportat în sumă de 250 000 lei.

Prin sentință, instanța de fond a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată XXXXX prin intermediul reprezentantului Nani Ana privind încasarea prejudiciului moral s-a admis parțial și a dispus încasarea din contul inculpatului Viznovici Vasile în beneficiul părții vătămate XXXXX prejudiciul moral în sumă de 50 000 (cinczeci mii) lei.

Instanța de apel analizând soluția primei instanțe privind evaluarea daunelor morale cauzate părții vătămate XXXXX în mărime de 50 000 lei în raport cu materialele cauzei, cu consecințele care au survenit, evaluând gravitatea acestora și impactul produs părții vătămate a conchis că prima instanță inechitabil a evaluat întinderea daunelor morale cauzate acesteia.

În conformitate cu art. 1422 Cod Civil (în redacția valabilă la momentul comiterii infracțiunii, în vigoare până la 01.03.2019) (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe fizice și psihice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la

reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea în calitate de sancțiune administrativă a arestului sau a muncii corecționale și în alte cazuri prevăzute de lege.

Potrivit art. 1423 Cod Civil (în redacția valabilă la momentul comiterii infracțiunii, în vigoare până la 01.03.2019) (1) Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională etc.); - nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); - felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei. Instanțele judecătorești, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sînt în drept să ia în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

În absența unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a prejudiciului moral, acesta se stabilește în raport cu consecințele negative suferite de persoană, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială. În cuantificarea prejudiciului moral aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile

pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

Instanța de apel a reținut că criteriul general evocat în jurisprudența CtEDO constă în aceea că, despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere totodată gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. În situația daunelor morale, datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin apreciere raportată la elementele de fapt.

Cu referire la prejudiciul moral solicitat de către partea vătămată XXXXX, instanța de apel a stabilit că reclamantei i s-a adus un stres profund, asupra celor mai fundamentale drepturi ale omului, cum este dreptul la integritatea fizică a persoanei și libertatea sexuală, drept care este expres garantat de Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului.

Mai mult, în urma abuzului sexual comis și conform datelor medicale la cet. XXXXX a fost constatată sarcină fiziologică monofetală cu termen de 20 săptămâni în evoluție, iar conform raportului de expertiză judiciară din 04.04.20219 „*prin cercetarea efectuată a probelor de sânge în limita sistemelor enumerate paternitatea cet. Viznovici Vasile, referitor la fătul (avortusului) de la pacienta XXXXX, nu se exclude*”. Din cauza stării de sănătate a reclamantei și ca rezultat a deciziei comisiei medicale, sarcina a fost întreruptă. Toate aceste evenimente au provocat un stres profund părții vătămate, stres care se resimte și până la momentul actual, apelanta având o frică enormă pentru viața și integritatea sa.

Din aceste considerente, instanța de apel a ajuns la concluzia că, stabilirea cuantumului prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei va constitui o satisfacție echitabilă, ca urmare a evenimentelor care au produs suferințe atât fizice și psihice părții vătămate și care vor fi resimțite pe o perioadă îndelungată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Tăbîrță Vitalie în numele inculpatului, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțare unei hotărâri prin care Viznovici Vasile să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În susținerea celor solicitate, apărarea invocă argumente similare celor indicate în cererea de apel, menționând dezacordul cu aprecierea probelor dată de către instanțele ierarhic inferioare.

Mai mult, recurentul subliniază că rapoartele sexuale au avut loc benevol, cu acordul lui XXXXX, declarațiile acestuia fiind date sub influența surorii sale, astfel în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunilor imputate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se constată că, apărarea invocă eroarea de drept prevăzută la pct. (8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Colegiul penal subliniază că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt. Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunilor imputate, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată. La acest capitol se remarcă că, sub

aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea*).

Colegiul penal reține că, instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu.

Totodată, Colegiul penal indică că argumentul precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii și că de fapt acțiunile cu caracter sexual au avut loc benevol, adică cu acordul părții vătămate este neîntemeiat, or, instanța de apel în decizie corect a constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunilor imputate, iar despre acordul părții vătămate nici nu se pune în discuție, deoarece ultima suferă de insuficiență intelectual-mnezică „*Retardare mentală severă*” astfel, inculpatul a profitat de incapacitatea acesteia de a-și exprima voința, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de recurs ordinar relevă că argumentele recurentului invocate în recurs, referirilor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tăbîrță Vitalie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Viznovici Vasile XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *06 decembrie 2022*.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan